X. évf. 3. szám 1998. május – június

MARANA THA

Jöjj el Uram! Jel 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja

Charles Whitehead: A Szentlélek éve

KEVIN RANAGHAM: Isten jelenléte

II. János Pál pápa imája

AZ EGYHÁZ ÚTJA

Az Egyház útja kétségkívül az emberi szíveken át vezet, mert **ez az a rejtett hely, ahol bensőségesen találkozhatunk a Szentlélekkel**, a rejtőző Istennel. Itt válik a Szentlélek *„örök életre szökellő forrássá."* Ide jön ő el – Krisztus ígérete szerint – mint az igazság Lelke, mint Vigasztaló. Itt **vigasztalónk, közbenjárónk és oltalmazónk** – főként amikor az ember vagy az emberiség családja – annak a vádlónak kárhoztató ítélete előtt áll, *„aki* – a Jelenések könyve szerint – *éjjel-nappal vádolja testvéreinket Istenünk színe előtt."* A Szentlélek az ember szívében állandóan **őrzi a reményt**, valamennyi emberi teremtmény reményét, de főként azokét, *„akik bensejükben hordozzák a Lélek csíráit"*, és *„testük megváltására várnak"*.

A Szentlélek, aki misztikus isteni közösségben van az emberek Megváltójával, megszakítás nélkül folytatja Krisztus művét. Krisztusból merít, és ezt osztja szét valamennyiünk között, így az emberek szíve révén állandóan itt lesz a világ történetében. Itt Ő lesz – a pünkösdi szekvencia szerint – ***„a szegények atyja, az ajándékok kiosztója, a szívek világossága"***; Ő lesz ***„a lélek drága vendége"***, akit az Egyház szüntelenül így köszönt minden ember belső szentélyének küszöbén. Ő ad *„nyugalmat és enyhületet"* az ember testi-lelki munkájában és fáradozásában; Ő ad nyugalmat és enyhületet a nap hevében, a gondokban, minden kor küzdelmeiben és veszélyeiben; végül megvigasztal minket, ha sír a szívünk, vagy ha kísért a reménytelenség.

Ezért jogosan mondja a fenti szekvencia: ***„Ihleted, ha fényt nem ad, emberszívben ellohad minden érő, minden ép."*** Egyedül a Szentlélek *„győz meg minket a bűnről"*, a gonoszról, azzal a céllal, hogy az emberben és az emberi világban helyreállítsa a jót, és így *„megújítsa a föld színét"*. Ezért *„mossa meg, ami szennyezett"*, és tisztítja meg az embert rútságától; gyógyítja az emberi lét legmélyebb sebeit; a lélek sivárságát alakítja a kegyelem és szentség termékeny talajává. A *„hajthatatlant megindítja"*; *„melengeti a fagyost"*; *„útra viszi, ki tévelyeg"*, az üdvösség útjára.

Miközben az Egyház így imádkozik, töretlen hittel vallja: **van itt, ebben a mi teremtett világunkban egy teremtetlen ajándék, a Lélek.** Ő az Atya és a Fiú Lelke, ugyanaz, mint az Atya és a Fiú, nem teremtmény, mérhetetlen, örök mindenható Isten és Úr. Isten Lelke *„betölti a mindenséget"*, és minden teremtmény felismeri benne saját identitását, identitásának forrását, felfedezi benne nyilvánvaló természetfeletti irányultságát; **feléje fordul, várja és hívja őt** a maga puszta léténél fogva. Őreá mint Vigasztalóra, az igazság és a szeretet Lelkére tekint **az ember, aki igazságból és szeretetből él**, és aki az igazság és a szeretet forrása nélkül **nem tud élni**. Hozzá fordul az Egyház, az emberiség szíve, hogy tőle mindenki számára kérje, kapja és szétossza a **szeretetnek** azt az ajándékát, *„mely kiáradt a mi szívünkbe"*. Hozzá fordul az Egyház az ember szövevényes zarándokútján itt a földön: kéri, szakadatlanul kéri, hogy **az emberi cselekedetek az ő segítségével mindig helyesek legyenek**, kéri az **örömet** és a **vigasztalást**, amelyet csak Ő, az igazi Vigasztaló adhat, betöltve az emberi szív mélységeit; **kéri az erények kegyelmét**, amelyek a mennyei dicsőségre érdemesítenek, kéri az **örök üdvösséget**, az isteni életben való teljes részesedést, amelyre az Atya az embereket eleve elrendelte, mert szeretetből a Szentháromság képére és hasonlatosságára teremtette őket.

Az Egyház, az egész emberiség szívét magához ölelve, teljes szívéből kéri a Szentlélektől azt a boldogságot, amelynek teljessége csak Istenben található: az örömet, ***„melyet senki el nem vehet tőlünk"***, az örömet, amely a szeretet gyümölcse, így az Istené, mert Ő a szeretet. Kéri Szent Pállal *„az Isten országát... mely igazságosság, béke és öröm a Szentlélekben"*.

De a **béke is a szeretet gyümölcse**; az a belső béke, amelyet a zaklatott ember emberi létének legmélyén keres, amelyet az emberiség sürgetve követel, amelyre az emberiség családja, a népek, a nemzetek és a világrészek vágyakoznak azzal a szorongó reménnyel, hogy elérhetik azt a második évezredből a kereszténység harmadik évezredébe való átmenet perspektívájában. Mert a **béke felé tartó út végeredményben a szereteten át vezet**, és arra irányul, hogy megteremtse a szeretet civilizációját; az Egyház arra függeszti tekintetét, aki az Atya és a Fiú szeretete, és a tornyosuló veszélyek között **sem szűnik meg bizakodni, követelni és szolgálni az emberiség békéjét itt a földön**. Bizodalma azon alapszik, hogy az, aki a szeretet Lelke, egyúttal a **béke Lelke is**, és Ő mindig jelen van a mi emberi világunkban, tudatunk és szívünk horizontján, hogy a *„föld kerekségét"* szeretettel és békével *„töltse el"*.

Ezeknek a megfontolásoknak végeztével térdet hajtok előtte, és azt kérem tőle, hogy Ő, mint az Atya és a Fiú Lelke, adja nékünk és mindannyiunknak **áldását és kegyelmét**, melyet a Szentháromság nevében kívánunk átadni az Egyház fiainak és leányainak és az emberi nem egész családjának.

Kelt Rómában, Szent Péternél, 1986. május 18-án, pünkösd ünnepén, pápaságunk nyolcadik évében.

II. János Pál pápa: Dominum et Vivificantem – részlet

AZ EGYHÁZ TANÍTÁSÁBÓL

A Szentlélek éve

„Én pedig elküldöm rátok Atyám megígért ajándékát. Maradjatok a városban, amíg erő nem tölt el a magasságból titeket."
(Lk 24,49)

Erő a magasságból

Jézus e szavainak engedelmeskedve a tanítványok a városban maradtak és megkapták az „erőt a magasságból", majd hirdették az Evangéliumot az egész világon. Közel 2000 évvel később, 1967-ben a Duquesne University katolikus hallgatói csoportja összegyűlt és imádkozott ugyanazon „erőért a magasságból".

Ami elkezdődött, az a katolikus karizmatikus megújulásként ismert. Mint karizmatikusoknak, megkülönböztető jellegünk az, hogy hisszük, a Szentlélek szerepe nem változott meg és mi is ugyanúgy megtapasztalhatjuk jelenlétét, erejét és adományait, mint a korai tanítványok. II. János Pál pápa szavai arról szólnak, hogy *„a II. Vatikáni Zsinatot követő karizmatikus megújulás sürgetése a Szentlélek különleges adománya az Egyház számára"* (1992 március 14.).

Ma még több „erőre van szükségünk a magasságból", tehát miképpen járulhat hozzá a karizmatikus megújulás 1998-ban, a Szentlélek évében az Egyház életéhez?

A megújulás, ami karizmatikus

A karizmatikus megújulás maradjon a Szentlélek munkája és ne váljon emberi mozgalommá vagy bürokratikus szerkezetűvé! A történelem túl sok, a Szentlélek indította mozgalmat látott elbukni, amikor a prófétai látomások elhaltak és a túlszervezettség megbénította életüket. Az Úr nem adja Szentlélek-keresztségét rendszerekre vagy programokra. Ő csak férfiakat és nőket keresztel meg. Engedjük, hogy Isten Isten maradjon és az Ő dolgát végezze, ne a miénket! Mert mindannyiunkra leselkedik a veszély, hogy túl nagyra nő az elfogadás és a jóváhagyás vágya; s ez a vágy oda vezethet, hogy leállítja azokat a dolgokat, amelyek másoknak kellemetlen érzést okoznak. Itt természetesen a Szentlélek-keresztségre, a nyelveken szólásra, a prófétálásra, Isten erejének a dicséretére és a gyógyulásért való imádkozásra gondolok. Mindannyian arra vágyunk, hogy elfogadjanak, de ha ez emberi véleményeknek való megfelelést jelent, ez olyan ár, amit nem szabad megfizetni. Ez olyan lenne, mintha letompítanánk a Szentlélek munkájának élét és visszautasítanánk adományait. Talán a Szentlélek évében emlékeznünk kell arra, hogy a karizmatikus megújulás Isten adománya Egyháza számára.

A megújulás, ami prófétai

A karizmatikus megújulás nem járulékos szervezet. Legfőbb jellemzője a Szentlélek-keresztség, amely által életünk átalakul és új elkötelezettségre kapunk meghívást Jézus Krisztus és Egyháza iránt. Az Egyházban szeretetből végzett szolgálatunk részeként meghívottak vagyunk prófétálásra és annak kimondására, ha a dolgok rosszak. Ez nem minden esetben tesz minket népszerűvé, de mivel szeretjük az Egyházat, kötelességünk, hogy adományunknak megfelelően hozzájáruljunk újjáépítéséhez. Van egy világos prófétai dimenzió a karizmatikus megújulásnál, győződjünk meg róla, hogy mi biztosan nem nyomjuk el azt!

A megújulás, ami bátor

Ha Lélekben járunk, tudjuk azt, hogy mindaz, amiben élünk, nem saját magunknak és a saját erőfeszítéseinknek köszönhető, hanem az Atyának, aki életünkről, szeretetünkről és erőnkről gondoskodik Fiában, Jézusban. Ez bátorságot kíván. Ez azt jelenti, hogy önmagunktól Isten felé, a munkától a hit, a törvénytől a Lélek felé fordulunk. Tudjuk, hogy a hitből való életre vagyunk meghívva a katolikus hagyomány szerint, de ennek a Szentlélek szabadságában kell történnie (Gal 5). Mindannyiunknak saját különleges adományunk és szolgálati területünk van, és bátorságra van szükségünk ahhoz, hogy hűek maradjunk karizmatikus meghívásunkhoz.

Íme a legfőbb dolgok, amelyekre hiszem, hogy meghívottak vagyunk:

- a Szentlélek-keresztség tanítása és kiszolgáltatása;
- a Szentlélek adományainak megmagyarázása és használata;
- légy próféta az Egyházban és a világban;
- szerezz tanítványokat, képezz ki vezetőket és építsd fel plébániád közösségét;
- légy elkötelezett a közbenjárásban és a lelki hadviselésben;
- imádkozz és dolgozz az egységért és az igazságért.

A megújulás, amely imádkozik

Ha látni akarjuk Istent hatalommal cselekedni, készneknek kell lennünk az imának szentelni magunkat. Semmilyen keresztény lelki élet nem nő és marad imaéletünk feletti szinten. Ugyanígy az Egyház imaélete soha nem lesz nagyobb, mint tagjainak személyes imaélete. Szenteljük tehát magunkat arra, hogy az egész Egyházzal együtt imádkozzunk azért, hogy újból **erő** áradjon ki a **magasságból** 1998-ban, a Szentlélek évében! Olyan megújulásra van szükségünk, amely imádkozik – micsoda kihívás és micsoda lehetőség!

Charles Whitehead

(Az *ICCRS Newsletter* engedélyével.)

A Szentlélek adományainak felélesztése

III/1. rész

VÁZLAT

1. rész: A szeretet

A. Az adományokat a szeretet motiválja
B. Az adományok a szeretet kifejezői
C. A szeretet szabaddá teszi és megtisztítja az adományokat
D. Az adományok elhalnak, ha a különféle adományok együttműködése nem látható
E. A karizmatikus adományok elhalnak, ha különleges emberekre korlátozódnak
F. A szeretet hitelesíti az adományokat

„Ezért figyelmeztetlek, éleszd fel magadban Isten kegyelmét, amely kézföltételem folytán van benned." (2Tim 1,6)

A karizmatikus adományok felélesztéséről szeretnék nektek írni, kiegészítve még a 7. verssel: *„Hiszen Isten nem a csüggedtség, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét adta nekünk."*

A. Az adományokat a szeretet motiválja

„Törekedjetek a szeretetre!" Az Isten-szeretetbe gyökerezett testvéri szeretet a legtökéletesebb út (vö. 1Kor 14,1; 13,1). Azt hiszem, hogy ezt a mondást gyakran az adományok lefokozásával kapcsolatban halljuk. Az 1Kor 12 és 14-ben az adományokról, az 1Kor 13-ban pedig a szeretetről olvastunk elkülönítve, mintha a 13. fejezet az adományokat a szeretet másodrangú változatának tekintené. Úgy gondolom, hogy a szeretetet és az adományokat együtt kell nézni!

A legtökéletesebb útra, a szeretetre való törekvés azt jelenti, hogy előtérbe helyezzük azt, ami felgyújtja a vágyat az adományok iránt. Ha hiányzik a vágy, elhalnak az adományok.

Minél inkább szerelmesek leszünk Jézusba, annál inkább szeretnénk, hogy használjon minket arra, hogy mások is megismerhessék Őt, bármibe kerül is.

Minél inkább szeretnénk, hogy használjon minket, annál jobban felismerjük, hogy adományokra van szükségünk a szolgálathoz. Minél inkább szeretjük családunkat és látjuk, mennyire szükségünk van Jézusra, annál jobban vágyakozunk a Lélek adományaira, hogy szolgálni tudjuk őket. Ha nem tudjuk, mire van szükségünk, nem fogunk vágyakozni utána, és ha nem vágyakozunk, nem fogjuk azt kérni, és ha nem kérjük, nem is fogjuk megkapni.

Szent Pál a Korintusiakhoz írt első levél 12-14. fejezetében négyszer használja a „zelonte" görög szót a szellemi adományokkal kapcsolatban. Ez a szó az adományok iránti sóvárgó vágyakozást és azok aktív keresését egyaránt érzékelteti. Ez pedig azt jelenti, hogy az adományokat nem egyszerűen automatikusan kapjuk, hanem vágyakozni kell utánuk és kérni kell őket!

A szeretet indít arra, hogy keressük az értékesebb adományokat (1Kor 12,31), amelyek felépítik az Egyházat. Ha hiányzik ez az önzetlenség, akkor az adományok az önzés és az önimádat miatt mellékvágányra kerülnek és elveszítik azt az erőt, amivel Krisztus testét felépíthetnék.

B. Az adományok a szeretet kifejezői

Az adományok azok az eszközök, amelyeket a Lélek ad nekünk, hogy konkrét és gyakorlati módon fejezzük ki szeretetünket Krisztus iránt. Jézus mondja: *„Szeretsz engem? Legeltesd bárányaimat!"* (Jn 21,15)

A szeretet nem karizmatikus adomány és nem is a legnagyobb karizmatikus adomány. A „karizma" szót sohasem használják az Újszövetségben a szeretet kifejezésére. Pál sem említi a szeretetet az ő karizma-listájában. A szeretet a Lélek gyümölcse, egyike az olyan lényeges kegyelmeknek, mint a remény és a hit, amelyeket mindenki megkaphat. A kegyelmeket az egyik ehhez, a másik másfajta szolgálathoz kapja. Egyszer azt hallottam: „Nincs szükségünk a karizmákra, mert mienk a legnagyobb karizma, a szeretet!" Erre az a válaszom: ha egy ember eltéved a sivatagban, megéhezik és szomjas lesz, egyáltalán nem segítünk neki azzal, ha azt mondjuk, hogy szeretjük őt. Konkrét cselekvésre van szükség: inni kell neki adni! Az adományok képessé tesznek bennünket arra, hogy az Élet kenyerét adjuk az éhezőknek és a Lélek életet adó vizét a szomjazóknak.

C. A szeretet szabaddá teszi és megtisztítja az adományokat

A szeretet meghatározó része annak az útnak, amelyen az Isten felszabadítja bennünk a karizmatikus adományokat és meg akarja tisztítani szeretetünket egymás és az egység iránt. Ha a János 15-re gondolunk, látjuk, hogy a szőlőnek azok az ágai nem tudnak termést hozni, amelyek nem maradnak a szőlőtőn. Ugyanez vonatkozik a Lélek adományaira az imacsoportokban, közösségekben és megosztó csoportokban. A kiengeszteletlen kapcsolatok megbénítják az adományok szabad gyakorlását. Ahol nincs egység, ott bűn van és a bűn zsoldja a halál.

Másrészről a mélyebben megélt kapcsolatok, amelyek életünk megosztásával jönnek létre, az odatartozás érzését adják az embernek és bátorságot adnak ahhoz, hogy vállaljuk a kockázatot: mi is követhetünk el hibát. Enélkül az adományok lassan elhalnak. *„Minden szőlővesszőt, amely terem, megtisztítja, hogy még többet teremjen."* (Jn 15,2)

A szellemi adományokat meg kell vizsgálni és meg kell ítélni a közösségben! Mi és az általunk vezetett emberek készek az adományok használatára, ha mi készek vagyunk azokat a közösséggel megvizsgáltatni. A nagyobb egység felszabadítja a Lélek erejét. Az egység hiánya és az elszigeteltség megfojtják a Lélek adományait.

D. Az adományok elhalnak, ha a különféle adományok együttműködése nem látható

Valahányszor Pál a Lélek adományairól ír, a test hasonlatával él. Az adományok együtt hatnak. A száj nem mondhatja a lábnak: *„Nincs rád szükségem"* (1Kor 12,21). Lehet, hogy a száj adományai csökkennek vagy csökkenni fognak, mert nem törődünk legalább ugyanennyire a kéz adományaival – a vendégszeretettel és az egymásról való gondoskodással.

Az adományok elhalnak, ha elégedetlenek vagyunk és mások adományai után sóvárgunk, miközben sajátunkat nem használjuk. Másrészt elhalnak az adományok akkor is, ha az emberek az adományaik miatt önhitté válnak és nem ismerik fel, hogy nekik is szükségük van a többiekre.

E. A karizmatikus adományok elhalnak, ha különleges emberekre korlátozódnak

Nem ritka, hogy az emberek a karizmatikus megújulásban „nem részt venni" magatartást tanúsítanak. Eszerint: „Az adományok csak különleges embereknek szólnak. Én háttérben akarok maradni és ha mások használják az adományokat, majd én is részesülök azok áldásaiból." A Lélek adományai nemcsak a kevesekre vonatkoznak, hanem Krisztus testének minden tagjára!

„A Lélek megnyilvánulásait mindenki azért kapja, hogy használjon vele." (1Kor 12,7) Ha befogadtad a Lelket, ne kérdezd: „Kaptam-e adományokat?" Sokkal inkább azt kérdezd: „Milyen adományokat kaptam?" „Hogyan használjam ezeket az adományokat?" Az adományok által nagy áldást kaptunk, ha megengedjük az Úrnak, hogy ezeket általunk használja.

Meg kell szabadulnunk az ál-alázatosságtól, amely elfojtja az adományokat! Fel kell ismernünk, hogy az adományok Istentől származnak és nem emberi természetűek! Jézus Krisztus halálának és feltámadásának gyümölcsei, olyan gyümölcsök, amelyeket nem szolgáltunk meg, Isten szabad, teljesen szabad adományai. *„Isten azonban azt választotta ki, ami a világ előtt gyönge, hogy megszégyenítse az erőseket."* (1Kor 1,27)

Le kell győznünk azt a téves alázatosságot, amely azt mondja, hogy túl bűnösek, túl méltatlanok vagy tudatlanok vagyunk ahhoz, hogy az Isten minket használhasson. Ezek Isten szeretetének adományai. Annak az Istennek az adományai, aki azt mondja: *„Közületek melyik apa ad a fiának követ, amikor az halat kér?"* (Lk 11,11)

F. A szeretet hitelesíti az adományokat

A szeretet nemcsak felszabadítja, motiválja és megtisztítja, hanem hitelessé is teszi az adományokat. Pál felhívja a korintusiakat, hogy váljanak lelki emberré, hiszen megkapták ehhez az adományokat, amelyeket viszont csak addig birtokolnak, amíg nincs közöttük harag és irigység (1Kor 14,37). Az igazán lelki ember a szeretet embere. *„Szeretet nélkül"* – mondja – *„csak pengő érc vagy zengő cimbalom vagyok."*

Máté apostol még nyomatékosabban felszólítja a szellemi adományok birtokosait annak felismerésére, hogy szeretet nélkül semmivé válnak. A Máté 7-ben a szeretetről beszél, az ítélet elkerüléséről, a másokhoz való hozzáállásról, akikkel úgy kell bánnunk, mintha saját magunkkal bánnánk, és a jó gyümölcsök felismeréséről.

Utána Jézust idézi, figyelmeztetve minden karizmatikust:

„Sokan mondják majd nekem azon a napon: Uram, Uram, hát nem a te nevedben jövendöltünk? Nem a te nevedben űztünk ördögöt? Nem a te nevedben tettünk annyi csodát? Akkor kijelentem nekik: Sosem ismertelek benneteket. Távozzatok színem elől, ti gonosztevők!"
(Mt 7,22-23)

A karizmatikus adományokat állandó várakozással kell élesztgetni! A szeretet új kiáradásáért is kell imádkoznunk!

(A 2. részt az „Erő és önuralom" témájával folytatom, mert ezek is kapcsolatban vannak a Lélek karizmatikus adományainak felélesztésével és életben tartásával.)

Megvitatandó kérdések:

a. Hogyan ismerhetjük fel és növelhetjük mi, vezetők magunkban a Lélek adományait?

b. Hogyan buzdítjuk a csoportunkban lévőket a Lélek adományainak befogadására?

c. Ha csoportunk egy tagja azt hiszi, hogy megkapta a Lélek adományát, hogyan segítünk neki az adomány megkülönböztetésében és használatában?

Sr. Nancy Kellar, SC

– FOLYTATJUK –

PÜNKÖSD

„Fia lelkét árasztotta szívünkbe az Isten."

Szent Lélek, hallgass meg minket!
Mennyéli drága jó barát,
Mindenkor állj híved mellett,
Vesd ránk jóságod sugarát!

Köszönjük néked, mennyei Atyánk, hogy amikor Jézus visszatért hozzád a mennybe, elküldted nekünk a Szentlelket. Bár nem látjuk őt, tudjuk, hogy munkálkodik a világban, mindabban, ami szent és jó, és munkálkodik életünkben, hogy teljesítsük a te akaratodat. Küldd le hozzánk Szent Lelkedet, hogy alakítsa és formálja életünket, és nap mint nap vezessen bennünket.

Nem tudjuk teljesíteni akaratodat, ha nem segítesz, Istenünk. Áraszd le ránk a Szentlelket, hogy megmutassa, miként kell élnünk!

Te vagy az, drága Szentlélek, aki segítesz és vigasztalsz minket. Kérlek, erősítsd meg bennünk a bizonyosságot, hogy velünk vagy, és segíts megértenünk mindazt, amit a Biblia mond. Add, hogy tanuljunk tőled. Isten vagy, aki azért szállt alá a mennyből, hogy szívünkbe költözzék és szeressen bennünket. Segíts, hogy Jézus kedvéért kedvesen fogadjunk!

Cranmer érsek (1489-1556)

Hogyan vezetett be (és vezet be folyamatosan) az Úr a Szentírás igazságaiba?

Kedves Testvérem! Hogy állsz a Bibliaolvasással? Örömöd leled benne, vagy talán szomorkodsz, mert a Bibliát alig vagy egyáltalán nem tudod a kezedbe venni, és ha mégis megvan benned az igyekezet, akkor is hamarosan csalódottan leteszed azzal a megjegyzéssel, hogy „nem tudom, mit tud »ez« másoknak mondani, hogy lehet »ezt« rendszeresen olvasni és főleg fejlődni, gazdagodni általa?! Az Újszövetségben a Római levélről, az Apostolok Cselekedeteiről már néhány tanítást hallottam és így örülök, ha egy-egy mondat olvasásakor ezek visszacsengenek a fülembe és valami már »dereng«. De az Ószövetség minden alkalommal egy kudarc; egy szót sem értek belőle és nem is tudom ilyen réges-régi történetekkel mit is lehetne ma kezdeni..."

Biztosan nem vagy egyedül ebben a harcban és itt is van megoldás. Az Úr megértő szeretete a megoldás!

Képzeld el, nemrég még én is ilyen problémákkal küszködtem és be kell vallanom, nagyon irigyeltem azokat, akik lelkesedéssel beszéltek erről az izgalmas ***Könyvről****; az Úr üzeneteit, vezetését találják meg benne, és egy-egy szituációban az idézetekkel könnyedén bánva tudnak hitre buzdítani, tanítani, örömre hangolni vagy éppen vigasztalni... Vágytam rá, hogy nekem is üzenjen így az Úr és főként, hogy én azt meg is értsem. Egyedül az Övé a dicsőség azért, hogy ma már egyre inkább örömmel és érdeklődéssel olvasom a Bibliát és nem „kötelező házi feladatként". Szentlelke ebben az esetben is szelíden vezetett, nem sürgetett, nem támasztott túlzott elvárásokat, csak arra vigyázott, hogy ne tegyem félre Szavait belenyugodva (beletörődve), hogy „úgy látszik ez nekem nem megy, én képtelen vagyok..."*

Ennek a „járni tanulásnak" a lépéseiről, a fokozatosságáról szeretném megosztani élményeimet és felkelteni érdeklődéseteket, hogy Ti is bátran kezdjetek el „járni", mert „járni csak járva lehet megtanulni – Bibliát olvasni pedig csak Bibliát olvasva!" Nekem nagy segítséget nyújtott Spurgeon: Isten ígéreteinek tárháza című könyve, melyet – kifürkészhetetlen útjainak megfelelően – az Úr sógornőmön keresztül juttatott el hozzám és ezzel a mi egymás közötti kapcsolatunkat is meggyógyította és nagy szeretetével átitatva megújította. Ebben csodálatos, hétköznapi példákkal megvilágított, és egy „szellemi gyermek" számára is érthető napi Igemagyarázatokat kaptam, amelyekben mindig akadt 1-1 szó vagy mondat, ami – úgy éreztem – személy szerint nekem szól, az én pillanatnyi szituációmra ad választ... Ennek köszönhetem, hogy egy idő után a szívemet különösen megérintő Igék környezete után kutatva ki „mertem" nyitni a Bibliát és először „véletlenül", majd pedig egyre inkább akarattal mindig a Zsoltárokhoz húzott a szívem. Ezek a legszebb verseknek tűntek a szememben, amiket valaha is olvastam és rácsodálkoztam, hogy ebben a „régi könyvben" ilyen szépségek, kincsek találhatók?! Hatalmas istenhitről és istenszeretetről tesznek tanúságot...

Zsolt 139,13: ***„Hiszen Te formáltad bensőm, anyám méhében Te szőtted a testem. Dicsőítlek Téged, mert olyan csodálatosan alkottál és tudom jól, milyen csodálatos minden műved."***

Zsolt 138,1: ***„Hálát adok Neked, Uram, teljes szívemből, mert meghallgattad szájam szavát. Magasztallak az angyalok színe előtt, áldást mondok nevednek irgalmadért és igazságodért."***

Zsolt 139,4: ***„Még nyelvemen sincs a szó, Te már érted egészen, Uram."***

...és olyan mély emberi érzésekről – túláradó öröm, hála, félelem, szenvedés, stb. –, melyek a ma embere számára is örömöt, vigasztalást, reményt tudnak adni.

Zsolt 91,3: ***„Szárnyával árnyékot borít rád és tollai alatt menedékre találsz."***

Zsolt 143,9: ***„Ments meg engem ellenségeimtől, Uram, Hozzád menekülök."***

Zsolt 13,2: ***„Meddig felejtesz el egészen, Uram? Arcodat meddig fordítod el tőlem?"***

Zsolt 22,12: ***„Ne légy távol tőlem, mert közel a nyomorúság és nincs aki kihozna."***

Ugye csodálatos! A Mindenható Atyába vetett bizalomra buzdítanak ezek az idézetek és arra, hogy máris kezdjed el keresni a neked tetsző és személy szerint neked szóló sorokat! Nem véletlen, hogy nagyon sok énekünk szövegét is innen vettük!

Izajás próféta az Isten irántunk öröktől fogva való szeretetéről szívet melengető, szinte érezhetően simogató szavakkal biztosít. Ízlelgessétek, adjátok át magatokat ennek a csodás érzésnek, hogy mennyire szeret bennünket Teremtő Atyánk!

Iz 43,1.4: ***„Ne félj, mert megváltottalak! Neveden szólítottalak, az enyém vagy!... Mert drága vagy szememben, becses vagy és én szeretlek téged."***

Iz 46,4: ***„Öregségtekig én ugyanaz vagyok és idős korotokig én hordozlak; én alkottalak, én viszlek, én hordozlak, én mentelek meg."***

Iz 49,15: ***„Megfeledkezhet-e csecsemőjéről az asszony, nem könyörül-e méhe magzatán? Még ha meg is feledkeznék, én akkor sem feledkezem meg rólad. Íme, tenyeremre rajzoltalak téged!"***

Iz 40,11: ***„Mint pásztor, legelteti nyáját, karjával összegyűjti a bárányokat és ölébe veszi, az anyajuhokat gondosan vezeti."***

Itt viszont megálltam és hosszú ideig nem voltam képes továbblépni, illetve ahányszor megpróbáltam az Ószövetségen belül máshol kinyitni, ismét értetlenségekbe ütköztem és megmaradtam az én szűk kis kereteim között. Egészen addig, amíg az Úr egy makacs influenzával ágyba nem kényszerített és kezembe nem adta Georg Popp egy könyvét (melynek kiválasztásánál minden bizonnyal Ő vezette István atya kezét, aki mit sem tudott ilyen irányú problémáimról, amikor engem alig ismerve, hónapokkal azelőtt ellátott olvasnivalóval), aminek az volt a célja, hogy felkeltse az érdeklődést a Biblia-olvasás iránt és biztosítson arról, hogy az sem baj, ha nem minden világos azonnal – a lényeg, hogy elkezdjük... Ismerős és kevésbé ismerős „eleven és átható" idézetek következtek és mire a könyv végére értem, már tudtam, hogy betegségem nem volt haszontalan, felébredt bennem a vágy és a kíváncsiság, hogy a Teremtéstől kezdve folyamatosan kezdjem el olvasni a Szentírást. Persze bennem volt még mindig egy adag szkepticizmus is, hogy én valóban képes leszek-e az olvasott szövegben a mélyebb értelmet megtalálni? De bennem volt az ***akarat****, hogy elkezdjem és még inkább a Szentlélek segítségébe vetett* ***hit****, mert az Ő megvilágosító hatalma kellett ahhoz, nehogy öt oldal után feladjam. Nemhogy öt oldal után nem tettem le, de 50-100 oldal után is csak azért, hogy legfontosabb kötelességeimet ellássam... (már szinte túl gyorsnak találtam a gyógyulásomat, mert nem lehetett egész nap olvasni...). És ez csak a csoda egyik fele; a másik az, hogy persze akadtak/akadnak részek, amelyeket még nem igazán értek, de – várakozáson felül – sok Ige hatol „elevenen és áthatóan" belém, mintha a szemem előtt eddig levő vastag függöny vékonyodott volna és így Isten az Ő csodálatos tulajdonságaival, tetteivel kezd előttem megmutatkozni. Az izraeliek életútjában valóban felfedezem az enyémhez való hasonlatosságot és az ő emberi gondolkodásmódjukban ráismerek az enyémre, a miénkre. Hisz hányszor megtapasztaltam Isten csodálatos szeretetét, jelenlétének kézzelfogható jeleit nemcsak az elmúlt rövid idő alatt, hanem visszatekintve egész életemben és mégis de gyakran kishitű vagyok...!*

Átadom nektek az írónak az imacsoportokon belül alkalmazandó gyakorlati tanácsát is: ne egyvalaki magyarázza a Bibliát, hanem mindenki gondolja végig és ossza meg a többiekkel, hogyan érintette meg, mit mondott neki az a rész. Éppen az lesz a lenyűgöző tapasztalat, hogy mindenki másképp – saját szituációjának megfelelően – értékeli, mást lát meg benne. Ez nem baj, sőt éppen ez a célja, hogy valóban irányjelzőként, kitűzött karóként szolgáljon mindnyájunk életében, mert ***„Jézus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz"****. Várakozásteli szívvel kell fordulnom Isten szava felé, mert csak akkor tudom az Ő akaratát követni, ha megértem mit mond személyre szólóan nekem.*

Reinhold Schneider ezt írja a Bibliáról: ***„Ezt a könyvet nem lehet olvasni, ahogy Szent Ignác Lelkigyakorlatát sem lehet olvasni. Ezt élni kell. Ez nem könyv. Ez életmód. És lehetetlen egy szavát is megérteni anélkül az elhatározás nélkül, hogy ezt követni akarjuk."*** *Köszönöm, Uram, hogy Te atyai szeretettel figyeled bizonytalan lépteinket és egyedül Tiéd a dicsőség minden lépésért, amivel közelebb kerülünk Hozzád! Te küldöd el a kitartás Lelkét, hogy ne adjuk fel és Te segítesz mindig az első lépés megtételéhez, hogy nyitott, várakozásteli szívvel kapaszkodjunk ígéretedbe:*

„Mert mindenki aki kér, kap, aki keres, talál és a zörgetőnek ajtót nyitnak... Ha tehát ti, bár gonoszok vagytok, tudtok jót adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább adja a Szentlelket mennyei Atyátok azoknak, akik kérik Tőle?"

Héjj Éva

ISTEN JELENLÉTE EGY KARIZMATIKUS IMATALÁLKOZÓN

„Az Úr most szentélyében van,
Dicsérjük az Urat;
Az Úr most itt egybegyűlt népében van;
Dicsérjük az Urat!"

Va imacsoportban vagyunk, nagyon gyakran megtapasztaljuk Isten jelenlétét. Az angol nyelvterületen nagyon ismert dal szavai igazak, mert amikor együtt dicsőítünk, Isten maga van velünk.

Az egyes résztvevők és a csoport mint egész nemcsak hiszi, de bensőleg tudja, érzi, hogy az Úr velük van. Néha úgy tűnik, mintha Jézus a terem közepén állna. Néha úgy érzi az ember, mintha a Lélek vízesésként árasztaná el a jelenlevőket. Ismét máskor úgy tűnik, mintha az egész csoport az égi udvarban az Atya trónja előtt állna. Mindezek a különféle megtapasztalások azt a meggyőződést erősítik bennünk, hogy az Úr csodálatos módon van jelen az imacsoportokban.

Az Úr jelenléte az imacsoportokban nem új dolog. Ez már harminc éve jellemzi a Megújulást, és nem korlátozódik a katolikus karizmatikus csoportokra. Protestáns karizmatikusok és pünkösdisták ugyanilyen valóságról tesznek tanúságot. Hogy érthetjük meg az Úr ilyenfajta jelenlétét?

Ha mi, katolikusok az Úr jelenlétéről elmélkedünk, először az Eucharisztiában való valóságos jelenlétre gondolunk. Ennek így is kell lennie, hiszen az eucharisztikus áldozatban Jézus teljesen és egészen jelen van a kenyér és a bor színében a feltámadás húsvéti titkának állandó ünneplésében. A hitnek ez a nagy titka életünk középpontja úgy az Egyházban, mint Krisztus testének tagjaiban. Tudjuk, hogy Krisztus valóságosan jelen van, nemcsak a misében, de az Oltáriszentségben is a betegek, személyes imádság és nyilvános imádás számára. Ez olyan csodálatos, hogy először mindig erre kell gondolnunk, ha jelenlétéről elmélkedünk.

Ez azonban nem az egyetlen módja annak, ahogyan az Úr köztünk akar lenni. Tudjuk történelmileg, hogy az Úr jelenléte megnyilvánult a megtestesülésben.

> *„S az Ige testté lett, és közöttünk élt. Láttuk dicsőségét, az Atya Egyszülöttének dicsőségét, akit kegyelem és igazság tölt be."* (Jn 1,14)

Azt is tudjuk, hogy feltámadásakor megígérte, hogy velünk marad.

> *„S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig."* (Mt 28,20)

A II. Vatikáni Zsinatnak a szent liturgiáról szóló konstituciója segített abban, hogy megértsük Isten jelenlétének sokféleségét köztünk. Arra tanít minket, hogy Krisztus mindig jelen van egyházában, a liturgikus cselekményekben, a pap személyében, és jelen van az Eucharisztiában, Igéje által, amikor a szentírást olvassák. És jelen van, amikor könyörög és énekel az egyház:

> *„Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek, ott vagyok közöttük."* (Mt 18,20)

Jézus Krisztus, a feltámadt Úr, aki az Atya jobbján ül, éppenúgy itt van köztünk is. És nem csak egy, hanem sokféle módon. Az egyetlen Úr különböző módon van jelen a közösségben, a vasárnapi szentmisében, illetve a szobában imára összegyűlt keresztény családban.

Ennek megértésében segíthet annak végig gondolása, mi is történik a keresztségben. A keresztség felvételekor az ember újjászületik Krisztus életébe. A Szentlélek mindenkit Krisztus testének részévé tesz és mindenkit részesít Jézus fiúságában. A keresztségben eggyé válunk Krisztussal halálában és feltámadásában és azonosulunk Vele, ahogy Pál mondja:

„Élek, de már nem én, hanem Krisztus él énbennem" (Gal 2,20) és: *„Felismeritek-e, hogy bennetek él Jézus Krisztus?"* (2Kor 13,5)

Az, hogy az Úr velünk van, vagyis az Úr jelenléte nálunk alapjában véve az Úr jelenléte bennünk, egy olyan jelenlét, amely a keresztségben kezdődik és megalapozza keresztény identitásunkat.

Ezért nem csodálható, ha az Úr jelenlétét olyan erővel érezzük velünk és magunkban, amikor a Szentlélek keresztségért imádkozunk, ami tulajdonképpen szentségi keresztségünk megújítása. És ha mi, akik (Isten kegyelméből) a Lélekben élünk, és akikben (Isten irgalmából) Krisztus él, összejövünk imádkozni, nem csoda, hogy Isten jelenléte erősebb, világosabb és hatékonyabb köztünk, hiszen testének tagjaiként gyűlünk össze. Számunkra, egyének számára, illetve a közösség egésze számára is ez egy újabb módja Isten valóságos jelenlétének közöttünk. Mivel a mi karizmatikus, protestáns és ortodox testvéreink és nővéreink velünk együtt kérik a keresztséget és a Szentlélek kiáradását, ugyanúgy megtapasztalják az Úr jelenlétét. És ezt érezzük az ökumenikus rendezvényeken is.

Találkozóinkon Jézus valóságos jelenlétében imádjuk az Atyát általa! Ugyanakkor a bennünk élő Jézus által mi is úgy teszünk, ahogy Ő, amikor folytatjuk az Ő szolgálatát, ha prédikálunk, ha próféciát mondunk, ha tanítunk, ha gyógyítunk, ha ellene mondunk a gonosz lelkeknek és Isten országát építjük.

Azért tudjuk tenni ezeket a dolgokat, mert – Lelkével – ténylegesen bennünk és velünk van.

Kevin Ranaghan

Mindenre friss vagy-e?

„Ha valaki újra nem születik, nem látja meg Isten országát." (Jn 3,3)

Néha frissek vagyunk az imaórára, de nem vagyunk frissek a cipőtisztításra. A Szentlélektől való újjászületés félreismerhetetlenül Isten műve; olyan titokzatos, mint a szél fúvása és olyan meglepő, mint Isten maga. Nem tudjuk, hol kezdődik, el van rejtve személyes életünk mélységeiben. A felülről-születés örökkétartó, szakadatlan és folytonos kezdet: állandó frissesség a gondolkozásunkban, beszédünkben és életünkben, Isten életéből fakadó folytonos meglepetés. A bágyadtság arra mutat, hogy kikapcsolódtunk az Istennel való közösségből. A bágyadtság első jele az ilyen beszéd: „Ezt a munkát most kell elvégeznem, különben sohasem lesz meg." Az újjászületés frissessége van-e bennünk ebben a pillanatban, vagy fáradtan törjük a fejünket azon, hogy mit is csináljunk. A frissesség nem az engedelmesség gyümölcse, hanem a Szentléleké; az engedelmesség csak megőriz minket a világosságban, mint ahogyan Isten is a világosságban van. Féltve őrizd Istennel való közösségedet! Jézus azért imádkozott, hogy *„...egyek legyenek, mint mi"* (Jn 17,11) – semmi se legyen köztünk és közte. Életed legyen mindig nyitva Krisztus előtt; ne alakoskodj előtte! Nem táplálkozik-e az életed más forrásból is, nemcsak Istenből? Ha rajta kívül bármi mástól függsz, észre sem veszed, amikor Ő eltávolodik tőled. A Szentlélekből újjászületni sokkal többet jelent, mint amit mi általában értünk rajta. Új látást kapunk tőle, és mert szakadatlanul Isten élete táplál, minden eshetőségre felkészülten frissek maradunk.

Oswald Chambers

„Amikor a Szentlélek leszáll rátok, erőben részesültök, úgyhogy tanúságot tesztek majd rólam Jeruzsálemben, meg egész Judeában és Szamariában, sőt egészen a föld végső határáig." (ApCsel 1,8)

II. János Pál pápa imája a 2000. évi Nagy Jubileumra való előkészület második évére

SZENTLÉLEK
ki a szívek legédesebb vendége vagy,
tárd fel nekünk a Nagy Jubileum mély értelmét
és add lelkünknek, hogy ünneplésünk hittel,
csalódás nélküli reménységgel,
viszonzásra nem váró szeretettel teli legyen.

Igazság Lelke,
ki Isten mélységeit kutatod,
ki az Egyház emlékezete és prófétája vagy,
vezesd az emberiséget, hogy felismerje
a Názáreti Jézusban
a dicsőség Urát, a világ Üdvözítőjét,
a történelem legfőbb beteljesedését.

JÖJJ, SZERETET ÉS BÉKE LELKE!

Teremtő Lélek,
ki titokzatosan készíted elő az Isten országát,
szent ajándékaid erejével vezesd Egyházadat,
hogy bátran lépje át az új évezred küszöbét,
hogy elvigye a jövő nemzedékeknek
az üdvözítő Ige világosságát.

Szentség Lelke, isteni lehelet,
ki mozgatod a teremtett világot,
jöjj és újítsd meg a föld színét.
Éleszd föl a keresztényekben
a teljes egység iránti vágyat,
hogy a világban az Istennel
és az egész emberi nemmel
való bensőséges egység hatékony
jelévé és eszközévé válhassanak.

JÖJJ, SZERETET ÉS BÉKE LELKE!

Szeretetközösség Lelke,
ki az Egyház lelke és támasza vagy,
add, hogy a karizmák és a szolgálatok gazdagsága
hozzájáruljon Krisztus Teste egységéhez;
add, hogy a világi hívek, a szerzetesek
és a fölszenteltek
együttműködjenek
Isten egyetlen Országának építésén.

Vigasztalás Lelke,
ki az öröm és béke kimeríthetetlen forrása vagy,
ébressz szolidaritást a szükségben szenvedők iránt,
add meg a betegeknek a szükséges támaszt,
árassz bizalmat és reményt
a megpróbáltatásban szenvedőkre,
éleszd fel mindannyiunkban
a jobb jövő iránti elkötelezettséget.

JÖJJ, SZERETET ÉS BÉKE LELKE!

Bölcsesség Lelke,
aki megérinted az elméket és a szíveket,
úgy irányítsd a tudomány és a technika útjait,
hogy az életet, az igazságosságot, a békét szolgálják.
Tedd termékennyé a másvallásúakkal
folytatott párbeszédet
és add, hogy a különféle kultúrák
megnyíljanak az Evangélium értékeinek.

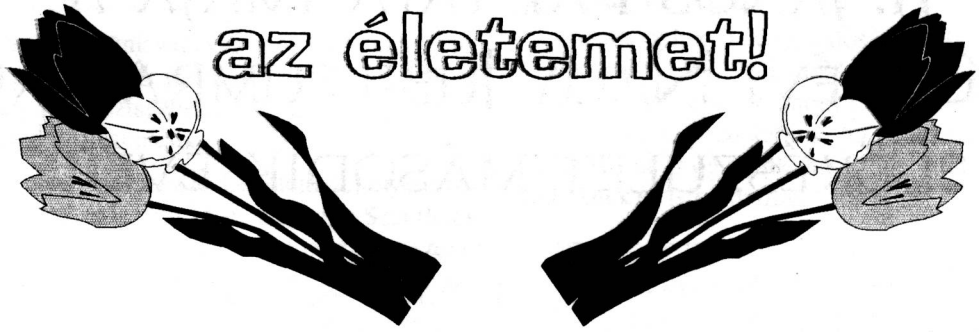
Élet Lelke, aki által a Szűznek,
a csönd és a meghallgatás asszonyának méhében az Ige
testté lett,
tegyél tanulékonnyá minket szeretetedi sugallataira,
és mindig készek arra, hogy kövessük az idők jeleit,
amelyeket Te helyezel el a történelem útjain.

JÖJJ, SZERETET ÉS BÉKE LELKE!

Legyen dicséret, tisztelet és dicsőség
Neked, szeretet Lelke,
a mindenható Atyával és az egyszülött Fiúval együtt,
mindörökkön örökké. Ámen.

II. János Pál pápa

A Szentlélek megváltoztatta az életemet!

Először is szeretnék bemutatkozni: Németh Zoltánné vagyok, Borsodszentgyörgyön, egy kis faluban élek, 59 éves vagyok, két gyermekem van.

Azzal kezdeném, hogyan kerültem az Élet a Lélekben szemináriumra. Egy évvel előttem végezte el a lányom a Szentlélek-szemináriumot, és én csodáltam őt, hogy milyen változáson megy keresztül. Egyszer meg is kérdeztem tőle, hogy mit csinálnak ott a csoportban, hogy ennyire megváltozott. Ez a változás abban állt, hogy türelmesebb volt, szelídebb és könnyebben viselte el a kudarcokat, rendszeresebb lett az imaélete és ez különös hatással volt rám. Mondta is nekem, hogy egyszer majd elvisz engem valahová, ahol megtapasztalom, hogy a közösségben végzett imának milyen ereje van.

El is vitt engem 1997 május 22-én Miskolcra egy vallásos találkozóra. Ilyen helyen először voltam és olyan nagy hatással volt rám, amit soha nem felejtek el. Egész idő alatt sírtam, csak folyt a könnyem szüntelen és éreztem, hogy valami különös dolog történik velem.

Ott született meg bennem a gondolat, hogy én is elvégzem a Szentlélek-szemináriumot. Egy pici mustármag belehullott a lelkembe akkor.

Gyermekkorom óta mély sebeket hordoztam magamban. Még nagyon pici voltam, alig pár hónapos, amikor elvesztettem az édesapámat. Egyetlen egyszer tartott a karjában, többet soha. Nagyon vágyódtam az apai szeretet után, de soha nem kaptam meg. Most úgy érzem, hogy lelkileg rátaláltam az igazi, a Mennyei Atyámra.

Mindig hittem Istenben, de ilyen közel, mint most, soha nem kerültem Hozzá.

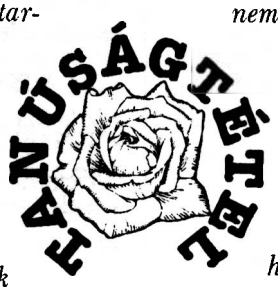
A szeminárium alatt szerzett tapasztalatok rávezettek arra, hogy egyedül Isten az, aki bekötöz és meggyógyít minden sebet. Ha bízom és hiszek Benne, Ő nem hagy el soha! Szeret engem! Boldog vagyok, hogy ezt átélhetem és elmondhatom, hogy Isten mindig velem van! Meghallgatja imáimat, segít megoldani a gondjaimat és erőt ad a mindennapi keresztviseléshez.

Csodálatos ajándékot kaptam Tőle az életgyónáskor. Az egész életemen át kapott sérelmek, sebek, a hibáim miatt elkövetett bűnök már kikezdték a lelkemet. Kértem a jó Istent, hogy vegye el tőlem ezeket a kínzó érzéseket, mert nem tudok így élni.

Most elmondhatom és hálát adok Istennek, hogy meggyógyította a lelkem. Még emlékeimben élnek ezek a dolgok, de már nem fájnak. Köszönöm Neked, Istenem!

A szeminárium rávezetett arra, hogy most sok mindent másképpen lássak, mint korábban. Például hosszú évek óta betegekkel vagyok körülvéve. Anyósom 20 évig volt beteg. Őt követték a többi családtagok. Magam is sokat voltam beteg. A férjem nyolc éve agyvérzést kapott és féloldalára lebénult. Nagyon sokat lázadoztam Isten ellen, hogy miért adja a családomba ezt a sok bajt (mintha másnak nem lenne). Lázadoztam, hogy „már megint én", „már megint nekem". De most már tudom, hogy semmi sem történik véletlenül. Minden rosszban van valami jó. Isten próbára teszi a Hozzá való hűségemet és szeretetemet, áldozatkészségemet a családom iránt.

Tudom, hogy Isten mindenben a javamat akarja és nem taszít el, ha vétkezem, hanem magához ölel. Meghajtom előtte a fejemet és megköszönöm mindazt, ami Tőle van!

Ő az életet kínálja nekem és én elfogadom, mert Istennek terve van velem. Ő ismer engem, tudja mire vagyok képes, mit bírok. Ő mindig meg fogja mutatni nekem a helyes utat.

A szeminárium lelki megnyugvást, örömet és békességet adott. Az imaéletem is megváltozott, rendszeres lett. Vágyódom arra, hogy az Úrral beszélgessek.

Úgy érzem, Istennel való kapcsolatomban sokat fejlődtem. Itt megismerkedtem olyan testvérekkel, akiknek a hitéből erőt meríthettem.

A Szentlélek vezetésével és erejével a lelkemben elindultam azon az úton, amelyik Istenhez vezet.

Tudom, hogy ez az út sokszor göröngyös lesz, de ha Isten velem van, nem félek semmitől!

Erős leszek és bátor! Istennel minden lehetséges, de nélküle semmi nem vagyok.

Szeretnék még leírni egy imát, amelyet édesapám küldött a frontról (1939-ben), hogy majd tanítson meg rá édesanyám:

„Óh nagy Isten, most előtted szívemet kitárom,
menedékem nincs sehol e földi határon.
Ha Te nem jössz bánatomhoz biztató szóval,
italom könny, kenyerem keserű sóhaj.
Szent Fiadért, ki engemet vérén megváltott,
hallgass meg, ha bűnbánattal Hozzád kiáltok!
Vigaszoddal térj kegyesen beteg szívemhez,
Hozzád térő gyermekednek, Atyám, kegyelmezz!"

Németh Zoltánné, Julianna

Amire az Egyháznak leginkább szüksége van – a Szentlélek

1959 január 23-án XXIII. János pápa meghirdette a II. Vatikáni Zsinat összehívásának tervét és közben azért imádkozott, hogy az Egyház ablakai megnyíljanak és befogadják Isten leheletét. Vágyakozott a Szent Szél fúvására, amely kisöpör minden holtat és egy új, frissítő fellángolást hoz.

Körülbelül 30 évvel később utódja, II. János Pál pápa megfogalmazott egy enciklikát „A Szentlélekről az Egyház és a világ életében", amelyben felszólít minden keresztényt, hogy most, a harmadik évezredre készülve, figyeljen a Lélekre (Dominum et Vivificantem, 49). A Tertio Millennio Adveniente c. dokumentumban a pápa megjelentette a Nagy Jubileum megünneplésére szóló tervét. Azt szeretné, hogy az 1998. évet különleges módon *„a Szentléleknek, és az Ő megszentelő jelenlétének szenteljük Krisztus tanítványai közösségének körében."*

A jubileumi előkészület elsőrangú teendői közé tartozik tehát a Szentlélek jelenlétének és tevékenységének újrafölfedezése. Ő működik az Egyházban szentségileg, *„és a szolgálatok szüksége szerint sokféle adományát osztja szét." „A mi korunkban a Szentlélek az új evangelizáció fő szerzője."*

Így gondolom, hogy ebben az évben a Karizmatikus Megújulás mérhetetlenül hozzájárul ahhoz, hogy a pápa látomásai erre az évre megvalósuljanak.

A Karizmatikus Megújulás hasonlít az Egyház hosszú történetében meglévő, vagy a jelenben fölfedezhető más reformmozgalmakhoz. A Jézus Krisztussal való személyes kapcsolatot hangsúlyozza, a kegyelmet, amely ebből a kapcsolatból ered. A lényeg az imádságon és az imádáson van. A szentségek élő ünneplését hangsúlyozza, a közösség mélyebb megélését és az evangelizációban az örömet.

De mégis van egy jelentős különbség. A Karizmatikus Megújulás több figyelmet szentel a Szentléleknek, az Ő lényegének és küldetésének a keresztényekre és az egész egyházra vonatkozóan. Ez hozzájárult ahhoz, hogy a keresztények mindennapi életében a Szentlélek dolgai ismét első helyre kerültek.

A Megújulás az a kulcs, amely a Szentlélek kegyelmi ajándékait ismét eljuttatja a papsághoz és a laikusokhoz.

Sajnos el kell fogadni, hogy a Szentlélek sok keresztény számára ugyanúgy, mint eddig, „rejtett Isten", a Szentháromság legkevésbé ismert személye. Az átlag keresztények számára semmit sem jelent. Természetesen mindnyájan tudjuk, hogy az Istenben három személy van, de vajon a Szentlélek valósága nem haladja-e meg keresztény hitünk csekély elvonatkoztatási képességét?

- **Valóban tudatában vagyunk a Szentlélek személyének, jelenlétének és cselekedeteinek, úgy mint az első keresztények voltak?**
- **És hogyan állunk a Szentlélek adományaival, amelyeket a hívőkből álló Test felépítéséhez kaptunk?**
- **És hol nyilvánulnak meg ezek a „hatalmas eszközök" a közösségek, egyesületek, szolgálatok stb. életében?**

Valaki egyszer azt mondta: „Ha az Isten visszavonná a Szentlelket köreinkből, az egyházakban az aktivitás 95 %-ban ugyanolyan maradna, mint előtte, és nem is vennénk észre a különbséget. Ha azonban az Isten az első keresztények közösségéből visszahívta volna a Szentlelket, az aktivitás 95 %-a azonnal megszűnt volna!" Sokan ma is úgy gondolják, hogy az Egyház Krisztus Teste, amihez kapott egy segítőt a Szentlélek személyében. Tény, hogy nem az történt, hogy Krisztus először létrehozta az Egyházat, majd hozzáadta a Szentlelket.

A Lélek szerepe nem másodrangú szerep. Ahogyan Jézus a Szentlélek által fogantatott Mária méhében, és a Jordánban való megkeresztelkedésekor kapta meg küldetéséhez a felhatalmazást, úgy az Egyház is a Szentlélek által születik meg és Tőle nyer felhatalmazást.

Ugyanaz a Szentlélek, aki Jézust eltöltötte, felhatalmazza Krisztus tanítványait, hogy a megváltás eszközeivé legyenek. Képtelenek vagyunk kizárólag természetes és emberi forrásainkból élni.

Szükségünk van a bennünk lakó Lélek éltető, megerősítő, ösztönző és vezető erejére.

II. János Pál gyakran beszél az „újraevangelizációról", amelynek elő kell készíteni a 2000. év férfiait és asszonyait Krisztus újrafelfedezésére és segíteni kell nekik abban, hogy elfogadják Őt személyes Uruknak és Megváltójuknak. Ez a feladat összejövetelekkel, publikációkkal, szemináriumok szervezésével nem oldható meg. Az Egyháznak elsősorban nem új dokumentumokra és sok konferenciára van szüksége, bár ezek is fontosak, hanem egy új Pünkösdre, a Lélek új kiáradására.

Mi, az Egyház élő kövei, csak akkor tudjuk Krisztust továbbadni másoknak, ha telve vagyunk a Szentlélekkel.

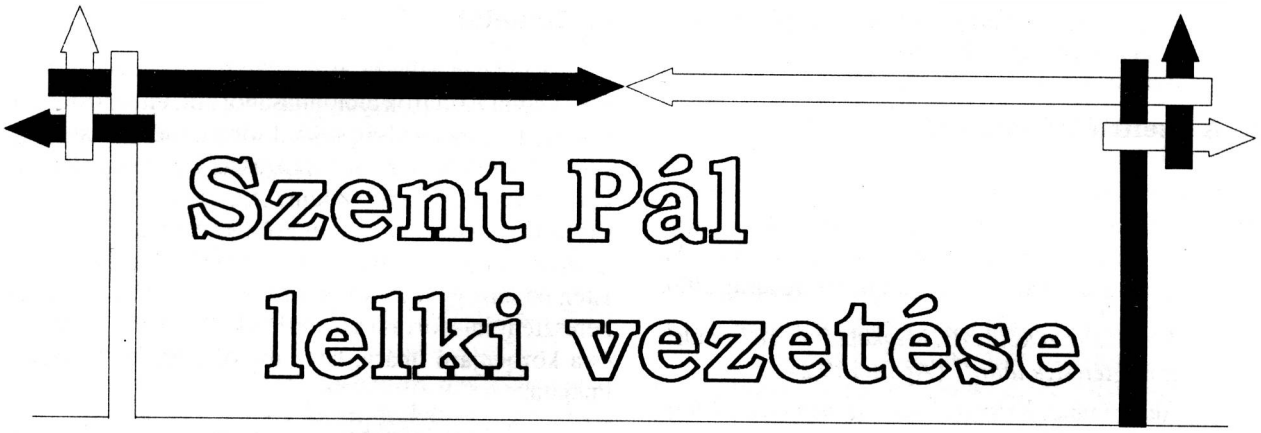
Ebből a szempontból sürgős feladat, hogy mi, akik megéltük ezt a kiáradást a Szentlélek keresztségben, továbbra is hangsúlyozzuk ennek fontosságát az Egyház életében és kérjük a Szentlélek eljövetelét. Most, amikor a Szentlélek évét kezdjük, imádkozzunk így:

„Köszöntünk, Szentlélek, jöjj és meríts meg minket áldott közelségedben! Meríts meg minket szeretetedben. Lobbantsd fel tüzedet lelkünkben! Segíts, hogy jelenlétedben éljünk! Nyisd meg szívünket, hogy mind többet befogadhassunk gazdag adományaidból! Amen."

Nikol Baldacchino

(Az *ICCRS Newsletter* engedélyével.)

Szent Pál lelki vezetése

Sault a damaszkuszi úton *„mennyei fény ragyogta körül"* (ApCsel 9,3) és Jézus jelent meg előtte. A városba érve három napon át böjtölt és imádkozott. A harmadik napon meglátogatta őt egy Ananiás nevű takácsmester és a fejére téve a kezét, imádkozott, hogy a Szentlélek töltse el őt. Ezután Pál tanúságot tett Jézusról *„a zsinagógákban"*, hogy Ő a Messiás. Mikor emiatt veszélybe került az élete, *„a tanítványok megszöktették"* (ApCsel 9,25).

Pál apostolnak modellt adott a lelkivezetéshez saját megtapasztalása. Levelei nemcsak buzdításokat, hanem lelkivezetői tanácsokat is adnak. Ezeknek a tanácsoknak a főbb szempontjai: Jézussal találkozni, Neki átadni a szívünket, befogadni a Szentlelket, tanúságot tenni és szoros kapcsolatot építeni a testvéri közösséggel. Pál nagyon jól tudta, hogy a frissen megtért embert **nem lehet** magára hagyni. A látomástól megvakulva, amint ott ült Damaszkuszban egy ismerőse lakásán, a hit harcát vívta. Nemcsak a múlt teljes összeomlását élte át, hanem az új út hatalmas követelményét is. Mert tudta, ha Jézus mellett dönt, egycsapásra elveszíti addigi barátait, szülei bizalmát és élete is veszélybe kerül. Mikor ez a belső harc elcsendesült és véglegesen döntött Jézus mellett, akkor lépett be Ananiás. Visszanyerte látását, elnyerte a Szentlelket, erőt és örömöt kapott és új testvéreket.

Amikor apostoli útja során a megtértekkel foglalkozott, hasonlóan cselekedett. Mindig rábízta lelki vezetésüket egy érett hitű tanítványra, aki *„behatóan elmagyarázta Isten tanítását"* (ApCsel 18,26).

Nagyon fontosnak tartotta, különösen a kezdeti (megtérés utáni) időben, hogy a megtérő növekedjen a hit ismeretében és döntéseket hozzon. Egy baráti-testvéri beszélgetésről van szó, amelyben az egyik fél őszintén föltárja problémáit, gyengeségeit és a másik szeretettel magyaráz, buzdít, tanít, segít, hogy testvére növekedjen a hitben. Némely esetben testvéri feddést is jelentett ez a beszélgetés, ha valaki visszaesett a bűnbe.

Pál apostol leveleiből 15 szempontot emelek ki, amelyen érdemes elgondolkodni saját lelki életünk érdekében, vagy mások vezetése szempontjából.

1. Megtérés

Pál tanítása alapján a megtérés egyik oldala a **radikális szakítás a pogány életmóddal és gondolkodással**, és a szándékos, súlyos bűnökkel. A pogány ember öntörvényű életet folytat, melynek középpontjában önmaga áll. Az önzés teljesen meghatározza gondolkodását. Mindent érdekből, élvezetvágyból vagy hatalomvágyból tesz. A megtérés másik oldala pedig **az „új ember" felöltése**, a krisztusi magatartás követése minden helyzetben.

> A pogányok *„telve vannak gonoszsággal, hitványsággal, paráznasággal, kapzsisággal... irigységgel... romlottsággal."* (Róm 1,29)
>
> A keresztség által mi *„meghaltunk a bűnnek."* *„A régi ember azért feszíttetett keresztre vele (Krisztussal) együtt, hogy a bűnös test elpusztuljon és ne szolgáljunk többé a bűnnek."* (Róm 6,2.6)
>
> *„Vessétek le a régi embert szokásaival együtt."* (Kol 3,9)
>
> *„Ne éljetek úgy, mint a pogányok."* (Ef 4,17)
>
> *„Ugyanaz a lelkület legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban volt."* (Fil 2,5)
>
> *„Akik megkeresztelkedtetek Krisztusban, Krisztust öltöttétek magatokra."* (Gal 3,27)
>
> *„Ha valaki Krisztusban van, új teremtmény."* (2Kor 5,17)

2. Az önátadás mindennapi gyakorlata

A Jézus melletti döntést nem elég egyszer meghozni, hanem mint folyamatos önátadást állandóan meg kell valósítani. Önző énünk nem akar lemondani és szolgálni, ezért mindennap meg kell tagadni magunkban a kevélységet és tenni az Úr akaratát.

> *„Adjátok testeteket szent, Istennek tetsző áldozatul... alakuljatok át gondolkodástok megújulásával, hogy fölismerjétek, mi az Isten akarata."* (Róm 12,1)
>
> *„Adjátok át magatokat az Isten szolgálatára."* (Róm 6,13)

„Adjátok tagjaitokat az igazság szolgálatában az életszentségre." (Róm 6,19)

3. A Szentlélek elnyerése

Pál tudta, hogy a Szentlélek nélkül nincs világosság, nincs erő. Ezért bárhova ment, gondoskodott arról, hogy a Jézushoz tértek elnyerjék a Szentlélek erejét. Vagy ha ellankadt bennük ez az erő, szítsák fel az imádság által.

Efezusban ezt kérdezi: *„Megkaptátok-e a Szentlelket megtéréstek után?"* (ApCsel 19,2)

„Akiben nincs Krisztus Lelke, az nem tartozik hozzá." (Róm 8,9)

„A Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fiai vagyunk." (Róm 8,16)

„A Lélek ajándékait ki-ki azért kapja, hogy használjon vele." (1Kor 12,7)

4. A testvéri közösség építése

Itt az a meglepő, hogy Pál mindenkit hív a közösség építésére, amely állandó építésre szorul. Az Egyház ugyanis élő közösség, amely szorosan Krisztushoz tartozik, hiszen az Ő teste.

„Ti Krisztus teste vagytok s egyenként tagjai." (1Kor 12,27)

„Egy Lélekben egy testté lettünk a keresztség által." (1Kor 12,13)

„Ő (Krisztus) az, aki az egész testet egybekapcsolja és összetartja a különböző ízek segítségével és minden tag arányos együttműködésével. Így növekszik a test és építi föl önmagát a szeretetben." (Ef 4,16)

„Istennek vagyunk munkatársai, ti pedig Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok." (1Kor 3,9)

5. Az örökkévalóság jelenléte a hétköznapokban

Pál apostol a keresztény létet az örök boldogság távlatában szemléli. Aki Jézus mellett döntött, az **már belépett** a mennyországba. Igaz, hogy csak az előszobába, de már bent van. Ennek a mérhetetlen kincsnek a birtokában lesz ereje, hogy minden bűnt elutasítson, és minden feladatot és szenvedést vállaljon Krisztusért.

„Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik szeretik őt." (1Kor 2,9)

„A jelen szenvedések nem mérhetők az eljövendő dicsőséghez." (Róm 8,18)

„Kegyelemből üdvözültetek. Krisztus Jézusban ugyanis föltámasztott minket és vele együtt maga mellé ültetett a mennyben." (Ef 2,6)

6. Imaélet

A zsidó nép vallásos gyakorlatában az imádság bizonyos számú zsoltárok elmondásából állt. Pál apostol fölismeri, hogy az imádság sokkal több ennél: az Istenben való gyönyörködés, rácsodálkozás az Úr szépségére. De ki tud Istenben gyönyörködni? Az, aki ismeri az Istent, vagyis maga Isten. Az ember gyöngeségét mutatja, hogy az imában csak szavakat tud mondani. De a Szentlélek Isten imádni, gyönyörködni tud Istenben. Ezért minden keresztény ima forrása a Szentlélek. Pál buzdít a hálaadó és a közbenjáró imára, Isten dicsőítésére és a nyelvek imájára.

„Gyöngeségünkben segítségünkre van a Lélek is, mert nem tudjuk hogyan imádkozzunk helyesen. A Lélek azonban maga könyörög helyettünk szavakba nem foglalható sóhajtásokkal." (Róm 8,26)

„A Lélek mindent átlát, még Isten mélységeit is... Isten bensőjét sem ismeri senki más, csak Isten Lelke." (1Kor 2,10-11)

„Adjatok hálát mindenkor, mindenért Urunk Jézus Krisztus nevében Istennek, az Atyának." (Ef 5,20)

„Esedezzetek szüntelen bensőséges könyörgéssel és imával a Lélekben." (Ef 6,18)

7. A szeretet megvalósítása

Pál tudta, hogy mivel Jézus szeretetből áldozta fel magát a világ üdvösségéért, a hiteles tanítványság a szeretet magas szintű megvalósításából áll. A szeretethimnusz részletesen kifejti, hogy aki szeret az türelmes, jóindulatú, mindent elvisel, mindent remél, nem táplál haragot, megbocsát. Külön is megemlíti a keresztény testvéri szeretet és a vendégszeretet fontosságát. És azt, hogy legyen időnk a másikat meghallgatni, neki segíteni, megvigasztalni vagy éppen vele együtt örülni. Esetleg jóindulatúlag hibáira figyelmeztetni.

„Ha szeretet nincs bennem, mit sem érek... A szeretet nem féltékeny, nem kérkedik, nem gőgösködik, nem tapintatlan, nem keresi a magáét... haragra nem gerjed." (1Kor 13,2.4-5)

„Viseljétek el egymást szeretettel... Törekedjetek arra, hogy fönntartsátok a lelki egységet." (Ef 4,2-3)

„Ha botláson értek valakit... intsétek meg a szelídség szellemében." (Gal 6,1)

„Segítsetek a szenteken (keresztény testvéreken), ha szükségben vannak, s gyakoroljátok a vendégszeretetet... Éljetek egyetértésben." (Róm 12,13)

„Rosszért rosszal senkinek se fizessetek." (Róm 12,17)

8. A lelki harc vállalása (a szabadság megőrzése)

A Krisztustól kapott új élet nem tartható meg harc nélkül. A bennünk levő „régi ember" szeretné visszasze-

rezni jogait. Ez nemcsak annyit jelent, hogy mértéktartóan éljünk, hanem azt is, hogy böjttel, kemény életmóddal verjük vissza a test támadásait. A lelki harc célja a Krisztustól kapott szabadság megőrzése, és az új ember megerősítése. Ez a harc a sátán elleni harc is, aki a bűnös vágyakkal el akar szakítani bennünket Krisztustól.

„Öltsétek föl Isten fegyverzetét, hogy helyt tudjatok állni az ördög cselvetéseivel szemben. Nem a vér s a test ellen kell viaskodnunk, hanem a fejedelemségek és hatalmasságok, e sötét világ kormányzói és az égi magasságok gonosz szellemei ellen." (Ef 6,11)

„Sanyargassátok tagjaitokban azt, ami földies: a paráznaságot... bűnös kívánságokat és kapzsiságot, ami igazában bálványimádás." (Kol 3,5)

„Én is futok (a cél felé)... sanyargatom és rabságba vetem testemet." (1Kor 9,26-27)

„Öltsétek magatokra az új embert." (Ef 4,24)

„Vívd meg bizalommal a jó harcot." (1Tim 1,18)

„A szabadságra Krisztus vezetett minket." (Gal 5,1; 5,13)

9. A felettesekkel való kapcsolat

Sok kereszténynek problémát okoz, ha főnöke vagy az államfő visszaél bizalmával. Mit kell akkor tenni? Pál nem a szembenállást vagy a lázadást ajánlja, hanem az alázatot és a szelídséget. De ki képes erre? Aki tudatosítja hovatartozását. Jézus követője a mennyország állampolgára. Tudja, hogy minden földi hatalom átmeneti, és azt is tudja, hogy minden Isten kezében van. Nyilvánvalóan ez nem azt jelenti, hogy nem szabad jogainkért harcolni. Inkább a magatartásunkra vonatkozik: nem szabad gyűlölködni, hanem helyezzünk mindent Isten kezébe.

„Vessétek alá magatokat a fejedelmeknek és a hatóságoknak, engedelmeskedjetek és legyetek minden jóra készek. Senkit se szidalmazzatok és ne veszekedjetek, hanem legyetek elnézők és tanúsítsatok mindenki iránt mindig nagy szelídséget." (vö. Tit 3,1-2)

„Akik a rabszolgaság igájában görnyednek, tartsák gazdájukat teljes tiszteletben, hogy ne káromolja Isten nevét és tanításunkat." (1Tim 6,1)

„Engedelmeskedjetek földi uratoknak, ne látszatra szolgáljatok, mint akik emberek tetszését keresik, hanem egyszerű szívvel, az Úr félelmében." (Kol 3,22-23)

„Gazdák, adjátok meg szolgáitoknak, ami jogos és méltányos." (Kol 4,1)

10. Az igazság vágya – tévedések elkerülése

Pál meg volt győződve arról, hogy Krisztusban maga az Igazság testesült meg. Az Ő személye, tanítása, értékrendje abszolút fölötte áll minden másnak. Ezért tartotta fontosnak, hogy harcoljon minden tévtanítás ellen. Sőt még más valami miatt is. Ugyanis mennél tisztább a hit, annál biztosabban járhatunk az üdvösség útján. Ezt az utat semmiféle tévtanítással nem szabad veszélyeztetni, mégcsak egészen kis mértékben sem.

„A tévtanítót egy-két figyelmeztetés után kerüld, hiszen tudod, hogy az ilyen ember meghasonlott, bűnben él s önmagát ítéli el." (Tit 3,10-11)

„Óvakodjatok a gonosz munkásoktól." (Fil 3,2)

„A Lélek világosan mondja, hogy a végső időkben némelyek elpártolnak a hittől, s megtévesztő szellemekre meg ördögi tanításra hallgatnak. Ezek képmutató hazudozók, akiknek megbélyegzett a lelkiismeretük." (1Tim 4,1-2)

„Ne hallgassatok... az igazságtól elfordult emberek rendelkezéseire." (Tit 1,14)

„A lerakott alapon kívül, amely Jézus Krisztus, mást senki sem rakhat." (1Kor 3,11)

11. Krisztus-központú szemlélet

Pált megragadta Krisztus személye a damaszkuszi úton. Ez egész életének adta meg a tartalmát. Mindent Krisztusért, Krisztusban akar tenni. Az Ő szolgálata életének legnagyobb ajándéka, ezért szenvedi el az üldözéseket, bántalmakat, végül a vértanúságot. A Vele való kapcsolat egész lelki életének a lényegét, apostoli küldetésének az alapja.

„Mivel Uratoknak ismertétek el Krisztus Jézust, éljetek is benne. Verjetek benne gyökeret és épüljetek rá... legyen túláradó a hálaadástok... Benne lakik testileg az Istenség egész teljessége, benne lettetek ennek a teljességnek részesei." (Kol 2,6.10)

„Az Úr Jézus Krisztust öltsétek magatokra." (Róm 13,14)

„Ti Krisztus teste vagytok s egyenként tagjai." (1Kor 12,27)

„Számomra az élet Krisztus." (Fil 1,21)

„Benne rejlik a tudomány és bölcsesség minden kincse." (Kol 2,3)

„Mi Krisztus gondolatainak a birtokában vagyunk." (1Kor 2,16)

12. A szentmise közössége

Pál világosan hirdeti, hogy a szentmise közössége életforrás. Ugyanakkor átélése annak, hogy Krisztus teste vagyunk. Az Eucharisztia magunkhoz vétele megkívánja a lelki tisztaságot. Nem szabad méltatlanul magunkhoz venni Őt, vagyis szeretetlenül, haragos szívvel. Mert így nem ad lelki növekedést, sőt az Úr ítéletét vonja maga után.

„Az áldás kelyhe, amelyet megáldunk, ugye Krisztus vérében való részesedés? S a kenyér, amelyet megtörünk, ugye Krisztus testében való részesedés? Mi ugyanis sokan egy kenyér, egy test vagyunk, mivel

mindnyájan egy kenyérben részesedünk." (1Kor 10,16-17)

„Aki méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úr kelyhét, az Úr teste és vére ellen vét. Tehát vizsgálja meg magát mindenki." (1Kor 11,27-28)

13. A hétköznapok lelkülete

Pál nagy gondot fordított arra, hogy a Krisztusban való új élet állandó magatartásforma legyen a megtérteknél. Ezért kívánja meg tőlük, hogy a szeretet, szelídség, jóindulat mellett a lelki öröm is megnyilvánuljon életükben. Az élet megpróbáltatásai ezen a ponton támadják leginkább a keresztény lelkületet. De aki Krisztusból él, az képes felülemelkedni a nehézségeken, mert a Szentlélek erőt ad hozzá!

„Örvendjetek az Úrban szüntelen! Újra csak azt mondom: Örvendjetek! Lelki jóságtokat ismerje meg mindenki... Ne aggódjatok semmiért." (Fil 4,4-6)

„A Lélek gyümölcsei: szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, szerénység, mértéktartás, tisztaság." (Gal 5,22-23)

„A nap ne nyugodjék le haragotok fölött. Ne engedjetek az ördögnek." (Ef 4,26-27)

„Beszéljen mindenki őszintén felebarátjával." (Ef 4,25)

„Szolgáljátok szüntelen odaadással egymás javát és a többiekét. Legyetek mindig derűsek!... Adjatok hálát mindenért." (1Tessz 5,15-18)

„Ne ítéljetek idő előtt, míg el nem jön az Úr, aki... a szívek szándékait földeríti." (1Kor 4,5)

14. A Szentlélek adományainak elfogadása

Pál a Szentlélek adományainál világos összefüggéseket állít elénk. Teljesen logikus az, hogy ha Krisztus testének tagjai vagyunk, ha Jézus él bennünk, ha építenünk kell Krisztus testét, akkor ezt csak a Szentlélek adta eszközökkel tehetjük meg. Mindenkiben vannak karizmák, csak imádságos szívvel fel kell ismerni és az Úr rendelkezésére kell bocsátani képességeinket.

„A lelki adományok különfélék, de a Lélek ugyanaz..." (1Kor 12,4)

„A Lélek ajándékait ki-ki azért kapja, hogy használjon vele." (1Kor 12,7)

„Keressétek buzgón a lelki adományokat, különösen azt, hogy prófétálhassatok." (1Kor 14,1)

„Aki prófétál, emberek épülésére, buzdítására és vigasztalására beszél." (1Kor 14,3)

„Ő egyeseket... prófétákká... pásztorokká és tanítókká tett... hogy fölépítsék Krisztus testét." (Ef 4,11)

15. Az Ige fontossága

Az Isten Igéje a Szentlélek ihletéséből született. Tehát aki el akar mélyülni Isten szeretetében és növekedni akar lelkileg, az engedje meg, hogy az Úr formálja őt Igéje által. Lelki vezető és egyben vigasztaló, erősítő hatással van ránk Isten Igéje.

„Ismered a Szentírást: az képes arra, hogy a Krisztus Jézusba vetett hit által az üdvösségre oktasson téged. Minden Istentől sugalmazott Írás hasznos a tanításra, az intésre, a feddésre, az igaz életre való nevelésre, hogy Isten embere tökéletes és minden jócselekedetre kész legyen." (2Tim 3,15-17)

„Isten szava ugyanis eleven, átható és élesebb minden kétélű kardnál. Behatol, s szétválaszt lelket meg szellemet, ízet és velőt. Ítél a szív gondolatairól és érzületéről. Előtte teremtmény láthatatlan nem marad, szemében minden födetlen és nyílt. Neki tartozunk számadással." (Zsid 4,12-13)

Bizonyára még több szempontot is ki lehetne emelni Pál apostol lelki vezetéséből, de ezeket tekinthetjük a legjellemzőbbeknek. Tulajdonképpen a fenti szempontok nem mások, mint az evangéliumok hétköznapi életre való lebontásai. Segítséget nyújtanak ahhoz, hogy minél hitelesebben kövessük a mi Urunkat Jézus Krisztust. A lelki vezetésnél fel kell tenni azt a kérdést, hogy **komolyan akarod-e?** Elszánt vagy-e kellőképpen arra, hogy elvágd azokat a kötelékeket, amelyek nem engedik, hogy Jézus követője légy? Van-e lelki célod? A másik kérdés, hogy **működik-e** az akaratod? A szétszórtság és az akaratgyengeség nagyon elterjedt probléma közösségeinkben. Szétszórtság akkor jön létre, amikor nincs kerete a napnak – mindent megismerni, elolvasni, megnézni, mindenhova elmenni – ez lehetetlenné teszi a lelki életet. A túlzott kíváncsiság rosszra vezet. Akaratgyengeség főleg az előbbiekből jön létre. A jó elhatározásokat nemcsak, hogy nem teszi meg valaki következetesen, hanem azt is elfelejti, hogy mit határozott el. Egy komolyabb kísértés teljesen elsodorja ilyen esetben az embert. Nem is beszélve arról, hogyha valaki nem alszik rendesen, hosszú időn át, ez szintén elgyengít. A Szentlélekben való megújulás csak akkor lesz erős és hatékony, ha komolyan megvizsgáljuk ezeket a szempontokat életünkben. Mert ha időnként örvendezünk Krisztusnak (ami szép), de nem engedjük, hogy a Lélek átalakítsa magatartásunkat, gondolkodásunkat és vágyainkat, akkor ugyanott vagyunk, ahol elindultunk, azaz sehol. Van egy szép felszín, de a lényeg pogány marad és engedetlen az Úrnak. A kereszténység olyan valami, amit minden nap csinálni kell. Jézus várja, hogy elvezessen téged a lelki magasságokba. A Szentlélek erőt ad, a többi rajtad múlik!

Katona István
rk. lelkész

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

¤ **„Új Életet a Családoknak"** címmel hétvégi kurzusokat szervez J. Hanspeter német előadó, magyar házaspárok segítségével. Érdeklődni lehet: Foltányi Bence & Mariann, 9024 Győr, Ikva u. 25. III. 8. Tel/Fax: (06-90) 438-050

Korunkban a családoknak sok erőre és világos látásmódra van szükségük. Az Új Élet a Családoknak egy keresztény mozgalom, mely a családi élet értékeit tudatosabbá akarja tenni. A Németországból induló mozgalom 10 éves tapasztalattal rendelkezik.

Magyarországon harmadik éve tartunk szemináriumokat. Célunk megerősíteni a családokat, hogy szembe tudjanak nézni a kihívásokkal, hogy helyt tudjanak állni egy olyan társadalomban, ahol sokak számára nem érték a család, a szilárd, tartós kapcsolat, és egyre többen válnak képtelenné Isten terve szerinti boldog és tartós kapcsolatokban élni, gyermekeik nevelését felelősen és tudatosan vállalni.

Tanfolyamainkkal házaspárokat, családokat, gyermeküket egyedül nevelő szülőket és jegyeseket szeretnénk megszólítani és nekik segítséget nyújtani abban, hogy hogyan tudják kapcsolataikat megszilárdítani, a Biblia útmutatása szerint boldoggá és gyümölcsözővé tenni. Hétvégi szemináriumaink, egész hetes programjaink, esti tanfolyamaink anyaga igen sokrétű, megalapozott elméleti tudással szolgálja a résztvevők lelki fejlődését, valamint segítséget nyújt a hétköznapokhoz konkrét, gyakorlati tanácsokkal, tapasztalatokkal.

Munkatársaink nem családterápiás szakemberek, nem pszichológusok, hanem elkötelezett keresztények, akik a Biblia tanítására, és a mozgalom 10 éves tapasztalatára alapozzák azt az ismeretanyagot, amit szeretnénk átadni a résztvevőknek.

Szemináriumaink:

» Együttjáróknak.

» Jegyeseknek és fiatal házasoknak.

» Házasoknak I, A házastársi kapcsolat elmélyítése.

» Házasoknak II, Egymást jobban megismerni.

» Házasoknak III, Közösen szolgálni.

» Családnap, Családhét.

Az Új Élet a Családoknak mozgalom vezetői katolikus házaspárok, akik más keresztény egyházak tagjaival is együtt dolgoznak. Tanfolyamainkra minden keresztényt szívesen várunk, témáink nem érintik a felekezeti különbözőségeket.

¤ **V. Imatalálkozóra** hívnak a soproni testvérek (1998 június 6-án 9-18 óráig), melyet a Soproni és Szombathelyi Domonkos Rend fiatal szerzetesei vezetnek. Az imatalálkozó mottója: „Jöjj Szentlélek!" Meghívott előadó: Msgr Dr. Szabó Tamás teológiai tanár, az Apostoli Nunciatúra munkatársa. Helyszín: Vas- és Villamosipari Szakképző Iskola és Gimnázium, Sopron, Ferenczy J. u. 7. Információ: Szt. György Plébánia, Sopron, Fegyvertár u. 2. Tel: 99/312-396.

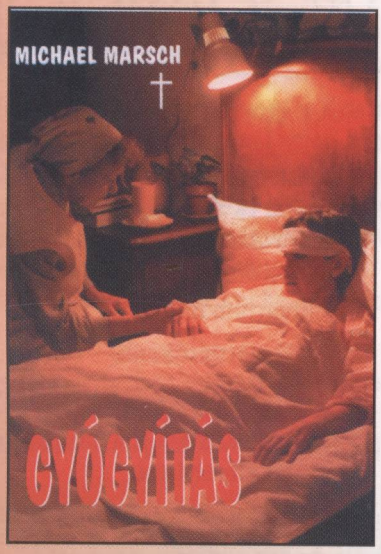
¤ Megjelentettük a **„Bevezetés a Lélekben való életbe"** című könyvet (150.–Ft), melyet az olasz karizmatikus közösség adott ki. Ajánljuk a Sievers: Élet a Lélekben szeminárium (piros füzet) után, egyénileg otthoni elmélkedésre.

„Amikor eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra. Nem magától fog szólni, hanem azt mondja majd, amit hall, és a jövendőt fogja hirdetni nektek." (Jn 16,13)

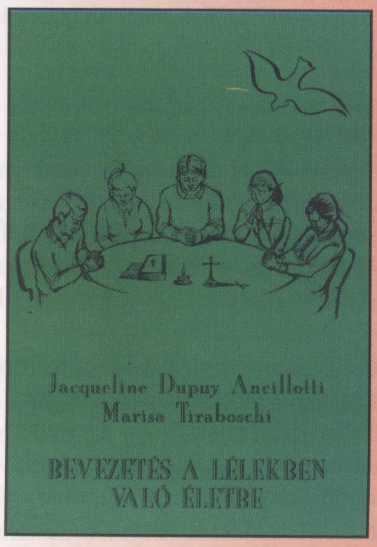
90,- Ft

Megjelent:

Michael Marsch: *Gyógyítás*

Bevezetés a Lélekben való életbe

Kaphatók az Emmausz irodában és a katolikus könyvesboltokban.

TÜZ evangelizáció

1998. <u>május 09.</u> szombat du. 17.00-22.00
Az evangéliumot hirdeti: **JAN PALMER** (Jamaika)
1998. <u>június 13.</u> szombat du. 17.00-22.00
Az evangéliumot hirdeti: **MIKE EVANS** (USA)
Budapest, XII. Szamos u. 2/c - BSE Röplabdacsarnok

TARTALOMJEGYZÉK • Az Egyház tanítása: Az Egyház útja...2 Charles Whitehead: A Szentlélek éve...3 • Nancy Kellar. SC: A Szentlélek adományainak felélesztése I.rész...4 • Héjj Éva: Hogyan vezetett be az Úr az Írás igazságaiba?...7 • Kevin Ranagham: Isten jelenléte...9 • Chambers: Mindenre friss vagy-e?...10 • II. János Pál pápa imája...11 • Németh Zoltánné: A Szentlélek megváltoztatta az életemet...12 • Amire az Egyháznak leginkább szüksége van-Szentlélek...13 • Katona István: Szent Pál lelki vezetése...15 • szerkesztői üzenetek...

Fotó: Szabó Róbert

– M A R A N A T H A –

A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja
megjelenik kéthavonta
Megrendelhető a szerkesztőség címén:
Budapest, 1053 Ferenciek tere 9.
Telefax: 117-4895
Főszerkesztő: Katona István

Kiadja az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
Műszaki szerkesztő: Fehérváryné Merényi Ágnes
Készült az GÖDI PRINT Kft. nyomdájában
Felelős vezető: Lakatos Imre
ISSN 0865–2805 B/EL/28/1992